

Høringsuttalelse til «Verneforslag for nasjonalpark i Østmarka» fra Styret i NCF Region Øst

Styret i NCF Region Øst er bekymret for barn, unge, voksne, og personer med funksjonsnedsettelse sine muligheter til å fortsette med sine sykkelbaserte aktiviteter etter å ha lest Verneforslaget. Både med tanke på folkehelse, organisert sykling, og arrangementer.

Verneforslaget er mangelfullt utredet og til dels basert på synsing slik at grunnlaget er for dårlig til å fatte en beslutning om en nasjonalpark.

Utbredelse av nasjonalparken

Først vil vi si at det er bra at noen av de mest brukte områdene er holdt utenfor verneområdene. Hvorvidt dette er tilstrekkelig for at det skal være mulig å opprettholde dagens sykkelaktivitet har ikke vi tilstrekkelig detaljkunnskap om og støtter IF Frøy sin vurdering om dette. I tillegg vil vi trekke frem stiykkelgrenen Enduro, som er nedoverbasert men ikke heisbasert. Den brer om seg særlig blant ungdom og er mindre utstyrskrevene enn utforsykling. I Østmarka befinner den nødvendige topografien seg i den foreslåtte nasjonalparken.

Sykling er den rosa elefanten i rommet

Det er bra at forslaget til dels taler for å ikke legge opp til å forskjellsbehandle brukergrupper. Imidlertid registrerer vi med bekymring at sykling allikevel gjentatte ganger fremheves som en ferdselsform/brukergrupper som må følges oppmerksomt og som behandles annerledes. Sykling fremstilles som en «intensiv» ferdselsform som forvaltningsmyndigheten må være spesielt oppmerksom på..

Hva kriteriene for å være en intensiv ferdselsform er forklares ikke. Her er vi nødt til å gjette hva som menes. Sykling benytter de samme stiene og veiene som andre brukergrupper. Mange tror at sykling gir mer slitasje, så vi antar at slitasje er kriteriet for å være intensivt. Imidlertid vises det ikke til forskning, studier, eller data som bekrefter at sykling sliter vesentlig mer på underlaget enn annen ferdsel. Den informasjonen om studier som vi har kjennskap til konkluderer med at det ikke er vesentlig forskjell på slitasjen til fots og til sykkel, men slitasjen er annerledes når det er vått. Å definere sykling som en intensiv ferdsel er derfor tendensiøs slik vi ser det.

Vi bemerker at forslaget slår fast (min utheving) følgende

- «Organiserte fotturer og annen ordinær turvirksomhet vil **normalt** ikke føre til nevneverdig skade på naturmiljøet»
- «Terrengløp konkurranser fører **normalt** ikke til slitasje» og de unntas derfor fra søknad om å avholde arrangement.

Terrengsykling fører normalt heller ikke til slitasje og vi er bekymret for mangelen på kunnskap om dette. Sågar konkluderes det med at i motsetning til andre brukergrupper/ferdselsformer så må alle sykkelritt søkes om uavhengig av antall deltakere. Vi tar avstand fra slik forskjellsbehandling av brukergrupper/ferdselsformer på et uklart og svakt fundert grunnlag.

Prioritering av «enkelt friluftsliv» over andre brukergrupper

Vi ser at enkelt friluftsliv defineres som «Med «enkelt friluftsliv» siktes det til ferdsel og opphold i utmark, uten tyngre infrastruktur eller bruk av motoriserte transport- eller hjelpemidler.» Så vidt vi

kan se faller mesteparten av sykkelferdselen under dette begrepet da syklistene bruker den samme infrastrukturen som ferdsele til fots. Dokumentet klassifiserer imidlertid ikke sykling slik og det gis ikke forklaring på hvorfor.

Det er ingen begrunnelse for valget om å prioritere denne gruppen og deres behov for uforstyrret nytelse av naturen over alle de andre, til tross for at det NINA rapporten omtaler at det er flere store brukergrupper, som sykling. Vi ser at denne prioriteten fører til begrensninger på andre brukergrupper utfoldelse.

Konsekvenser for sykling

Det mangler en vurdering av konsekvensene for dagens muligheter for å utfolde seg på sykkel gitt varskeene og spesialreglene som fremføres for sykling. Syklistene er en av de største brukergruppene vi mener at dette må utredes og klargjøres og oppdateres i forslaget.

Vi mener det trengs en oversikt over hver av brukergruppene/ferdselsformene og deres slitasje, støy, forurensning, forstyrrelse for dyrelivet, forstyrrelse for annen ferdsele, behov for tilrettelegging, behov for infrastruktur. Da har man et grunnlag for å kategorisere hvilke som er sliter på underlaget, forstyrrer, og krever tilrettelegging. Og hvilke som påvirker hverandre negativt eller positivt.

Organiserte aktiviteter på sykkel

Det er uklart hvor mange deltakere som utløser en søknad om organisert trening samt hvor effektiv en slik søknadsprosess vil være. Videre, får man svar på dagen, etter en uke, etter en måned? Dette har stor påvirkning på hvor tidkrevende det blir for ildsjelene å organisere. Det er viktig at dette er enkelt og ikke krever ukentlig oppfølging, vi må unngå at de brenner ut over byråkrati. Som kjent gjennom avisoppslag i den senere tid er det et stort problem å få og holde på ildsjeler.

Vi ser videre med bekymring på uttalelsen «Det er særlig behov for at forvaltningsmyndigheten tar stilling til organiserte aktiviteter med sykkel og andre intensive ferdseleformer, spesielt når slike aktiviteter foregår regelmessig med et større antall deltakere.» Hvor ofte er for ofte og hvor mange er for mange? Hvordan skal forvaltningsmyndigheten samle inn data for å vite om slitasjen blir stor på grunn av organisert aktivitet på sykkel og hvor forstyrrende det i så fall er for andre brukere? Det er uklart i forslaget hvordan det skal oppnås slik at det blir en faktabasert behandling og ikke synsing.

Vi frykter at organiserte aktiviteter på sykkel vil bli skadelidende, det vil over tid føre til frafall fra idretten. Dette vil være et tap for barn og unge og etter hvert for folkehelsen.

Urealistisk mål om uforstyrret opplevelse av naturen

Menon rapporten fremhever at nasjonalpark er gunstig samfunnsøkonomisk blant annet gjennom flere brukere. I tillegg viser NINA rapporten til ventet befolkningsvekst lokalt i forhold til Østmarka, samt i hele Oslo. Det vil si at det ventes økning i brukere. Det blir trangere i områdene nærmere ankomstpunktene og de som kan flytte seg lengre inn i marka kommer til å gjøre det både for egen del og av hensyn til andre. Syklistene er trolig de som enklest kan flytte seg lengre inn i marka, og da vil de komme til områder kanskje har gjort uforstyrret bruk for andre mulig i dag.

Vi ser denne veksten i kombinasjon med turister fra inn og utland som uforenlig med målet om uforstyrret bruk av nasjonalparken.

Vi oppfatter det slik at nasjonalparkens evne til å tiltrekke seg brukere nasjonalt og internasjonalt prioriteres over behovene til dagens 1.1 mill årlige brukere.

Tillat elsykling

Her vil vi bemerke at vi det å forby elsykling i nasjonalparken for å begrense ferdselstrykket i de mer urørte områdene med tanke på fred og ro ikke gir mening gitt at flere av de som sykler uten el allikevel vil trekke innover i disse områdene når antall brukere øker. Elsykkel er blant annet en løsning for enkelte med funksjonsnedsettelse eller tilstander og begrensning av deres muligheter til å oppleve den samme naturen synes vi ikke er inkluderende.

Oppsummering

Vurderingen av slitasje, eller intensivt bruk, fra sykling må oppdateres slik at den er basert på faktisk kunnskap. Vi mener at det ikke er grunnlag for å behandle sykling som brukergruppe/ferdselsform annerledes enn andre. De negative konsekvensene av begrensningene for organisert sykling må utredes grundigere og reduseres.

Verneforslaget er mangelfullt utredet og til dels basert på synsing slik at grunnlaget er for dårlig til å fatte en beslutning om en nasjonalpark.

For Styret i NCF Region Øst

Tone Kristin Larsen

Styremedlem med ansvar for terrengsykling